

خشم بنیمار و سایه سنگین کار لو آنچلوتی تاتار درام در سانوآپاتولو

نگار رشیدی

فوتبال جادویی و پر تاب‌توپ برزیل همیشه آمیزه‌ای از هنر ناب، شور بی حدوحصر و البته جنجال‌های غیرمنتظره بوده است؛اما آنچه‌در جریان دیدار اخیر سانتوس و کوریتیبیا در لیگ برزیل رخ داد، چیزی فراتر از یک مسابقه فوتبال عادی بود. این بازی در حقیقت آخرین پرده‌از نمایش تلاش‌های نیمار جونیور برای اثبات آمادگی خود به کار لو آنچلوتی، سر مربی ایتالیایی تیم ملی برزیل، پیش از اعلام فهرست نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ بود. پرده‌ای پر از تعلیق که با اشتباهی باور نکردنی از سوی تیم داوری به یک درام جنجالی بدل شد و نام فوق ستاره شماره ۱۰ برزیل را دوباره در صدر اخبار جهان قرار داد.

همه چیز برای سانتوس از همان لحظات ابتدایی بازی در زمین مسابقه کابوس‌وار آغاز شد. کوریتیبایی رحم، منسجم و آماده‌نشان داد و با برنامه‌ای دقیق، خط دفاعی آشفته سانتوس را به توپ بست. هنوز تماشاگران روی صندلی‌های خود جا خوش نکرده بودند که برون لوپس در دقیقه پنج قفل دروازه سانتوس را شکست و استادیوم را در شوک فرو برد. اما شوک اول هنوز هضم نشده بود که همان بازیکن در دقیقه ۱۲۰ از غفلت مدافعان بهره برد و گل دوم خود و تیمش را به ثمر رساند. تاتار ناامیدکننده سانتوس در نیمه اول با یک خطای پنهالتی عجیبی تکمیل شد که ژوسودر دقیقه ۱۳۹ آن را باخونسردی به گل سوم کوریتیبیا تبدیل کرد. سانتوس با شکست سنگین سه بر صفر به رختکن رفت و در این میان، نگاه دوربین‌ها بیش از هر چیز به نیمار دوخته شده بود؛ مردی که سنگینی نگاه کار لو آنچلوتی را از فرسنگ‌ها دور تر روی شانه‌های خود حس می کرد و می دانست هر حرکتش زیر ذره بین قرار دارد.

با آغاز نیمه دوم، نیمار که نمی خواست آخرین فرصت خود را برای خودنمایی از دست بدهد، تلاش کرد تا ورق را به نفع تیمش برگرداند. او از نظر فنی با وجود شکست سنگین تیمش عملکرد بدی نداشت، در هشت دوتل سخت تن به تن شرکت کرد و عیار پرویز از زمین خارج شد، چندپاس خطرناک و خط‌نکن بین خطوط حریف داد تا مهاجمان راه‌های دروازه کند و سه بار شوت‌زنی کرد که یکی از آنها دقیقاً در چار چوب بود. با این حال، بریسک‌پذیری بالای او باعث شد ۱۷ بار توپ را از دست بدهد که نشان از استرس بالای او در زمین داشت.

اما اوچ درام مضحک بازی در او اسلقت نیمه دوم رقم خورد. نیمار به دلیل احساس درد در ناحیه ستار، اسلقت را به همراه کادر پزشکی برای مداوایی سریایی به کنار زمین رفت تا بلافاصله بازگردد. در همین اثنا داور چهارم تابلوی الکترونیکی تعویض را بالا برد و تماشاگران و کادرفنی سانتوس پادین شماره روی تابلو چشمان خود را مالیدند، شماره ۱۰، نیمار جونیور باید زمین را ترک می کرد و جای خود را به روبینیو جونیور می داد!

این تصمیم موجی از خشم و ناباوری را به همراه داشت. نیمار که مات و مبهوت مانده بود، با عصبانیت به سمت داور چهارم رفت. بر که رسمی تعویض که دستت کادرفنی بود، داستان کاملاً متفاوتی را روایت می کرد؛ طبق برنامه قرار بود گونسالو اسکویبار از بازی خارج شود، نه فوق ستار، سانتوس! نیمار در حرکتی بی سابقه و جنجالی، بر که تعویض را مستقیماً مقابل دوربین‌های تلویزیونی گرفت و با انگشتش به آن اشاره کرد تا به میلیون‌ها بیننده نشان دهد که یک اشتباه فنی و دآوری فحاش، او را به اجبار از زمین بیرون فرستاده است. با این حال اعتراض‌های تند او سودی نداشت و به دلیل قوانین خشک فوتبال، او را نتوانست به زمین باز گردد و مجبور شد با چشمانی برافروخته باقی بازی را از روی نیمکت تماشا کند.

چیزی که این تعویض اجباری را به یک بمب خبری ویرانگر تبدیل کرد، نام بازیکنی بود که به جای نیمار پایه زمین گذاشت؛ روبینیو جونیور. رابطه نیمار با این استعداد جوان سانتوس، پیش از این مسابقه هم شدیداً شکر آب بود. در اوایل ماه می، جریان یکی از تمرینات سانتوس به جنجالی بزرگ کشیده شده بود؛ جایی که پس از یک درگیری لفظی شدید، نیمار کنترل خود را از دست داد و سلی را محکمی به صورت روبینیو جونیور زد. در چه فوق ستاره، بانچه به برزیل بعدها رسماً از این بازیکن جوان عذرخواهی کرد، اما در ورود روبینیو جونیور به جای نیمار در آن شرایط بحرانی، مانند بن‌زینی روی آتش حواشی بود و بار دیگر تنش‌های درونی تیم را زنده کرد. این اتفاقات تلخ درستی یک روز قبل از اعلام فهرست نهایی تیم ملی برای جام جهانی ۲۰۲۶ رخ داد. کارلو آنچلوتی، پیرمرد بادکوبت و بانچه‌ری ایتالیایی، در طول دوران افتخار آمیز مربیگری‌اش همواره به یک اصل پایبند بوده است؛ حفظ آرامش رختکن، خط قرمز من است. کارلن تو به هیچ وجه دوست ندارد پیش از آغاز بزرگ‌ترین و حساس‌ترین تورنمنت فوتبال جهان، تیمش را درگیر حواشی، منیت‌ها و تنش‌های رسانه‌ای ببیند. برخی گزارش‌های نزدیک به سلسلوا حاکمی تعویض، به عنوان یک زنگ خطر جدی برای آنچلوتی تلقی شده است؛ چرا که او نمی خواهد پیش از جام جهانی هیچ‌گونه تنش یا مشکلی در رختکن تیمش به وجود بیاید. بنابراین، این رفتار هیجانی نیمار می تواند به طور جدی روی تصمیم نهایی آنچلوتی برای دعوت او تا تأثیر بگذارد و تمام رحمت او را به باد دهد.

بعد دیگری از این درام روانی، تصویر وایرال شده از اشک‌های نیمار هنگام بخش سرد ملی برزیل است؛ تصویری که دل بسیاری از هواداران او را لرزاند. بسیاری از کارشناسان این حرکت را نشانه پنهانی از نگرانی عمیق و اضطراب درونی او درباره حضور در جام جهانی می دانند. او که با ۲۷۹ گل زده، رکورددار بیشترین گل ملی تلخ تاریخ فوتبال برزیل است، به خوبی می داند که جام جهانی ۲۰۲۶ آخرین شانس بزرگ او برای جاودانگی کامل و بالا بردن جام طلایی است.

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع‌رسانی و خبرگزاری ارنا
مدیر مسئول: مسعود حیدری
زیرنظر شورای سردبیری
مدیر بازرگانی و روابط عمومی: مرتضی بلوکی

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به روانپنر، پلاک ۱۳۲
نشانی سایت: toseeirani.ir
تلفن تحریریه: ۰۲۱)۶۶۹۵۶۶۰۰
اینستاگرام: @tosee_irani

شماره ۲۱۸۳ / سه‌شنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۴۰۵ / ۵۲ و الحجه ۱۴۴۷ / ۱۹ می ۲۰۲۶

مقابلیش با سایر بازیکنان هجومی تیم ملی در بالاترین سطح قرار دارد، چگونه می‌تواند به دلایل فنی از لیست ۳۰ نفره خط بخورد؟

کدام کارشناس، کدام آنالیزور و کدام مربی با دانشی در دنیا می‌پذیرد که سردار از آزمون از لحاظ فنی در بین ۳۰ بازیکن برتر ایران جای ندارد؟ آقای قلعه‌نویی، شما به قدری باهوش هستید که می‌دانید هیچ‌کس این ادعا را باور نمی‌کند. همه می‌دانند که مسائل غیرفنی و بیرونی باعث این تصمیم شده است. اگر تحت فشار بودید، اگر دست‌نور از نهادهای بالاتر بود و یا اگر خودتان به عنوان یک تنبیه انضباطی این تصمیم را گرفتید، چرا شفاف‌ان را بیان نکردید؟ چرا پشت‌واژه «فنی» پنهان شدید؟ صداقت با مردم و رسانه‌ها، بسیار ارزشمندتر از گواه گرفتن‌هاوند برای توجیه یک تصمیم غیرفنی بود. ای کاش موضع مقتدرانه‌تری می‌گرفتید و می‌گفتید: «سردار بازیکن بزرگ تیم است، اما به دلیل خطای خارج از زمینش، او را تنبیه کردیم.» این موضع، حداقل احترام افکار عمومی را به همراه داشت.

وقتی نام سردار در لیست نبود، واکنش او قابل پیش‌بینی بود. او که ۴۱ روز دستان روی جگر گذاشته بود، بلافاصله عکس پروفایلش را تغییر

داد و تصویری با پیراهن باشگاهی شباب الاهلی جایگزین پیراهن سفید تیم ملی شد. اما این مصاحبه عذر خواهی صریح، موجب کرد. می‌شود و رایک از روی دیگر جرمه کرد، اما نامش را برای جام جهانی حفظ کرد. حذف کردن صورت مساله، ساده‌ترین و البته مخرب‌ترین راه حل بود. با این تصمیم، تیم ملی یکی از زهر دارترین مهاجمانش را از دست داد و سردار از مون نیز شانس حضور در سومین جام جهانی‌اش و شاید آخرین فرصت درخشش در این تورنمنت بزرگ را به تلخ‌ترین شکل ممکن از گف داد.

می‌توانستند از این فرصت برای نشان دادن اقتدار توأم با رفت استفاده کنند. می‌شد سردار را به یک مصاحبه عذر خواهی صریح، موجب کرد. می‌شود و رایک از روی دیگر جرمه کرد، اما نامش را برای جام جهانی حفظ کرد. حذف کردن صورت مساله، ساده‌ترین و البته مخرب‌ترین راه حل بود. با این تصمیم، تیم ملی یکی از زهر دارترین مهاجمانش را از دست داد و سردار از مون نیز شانس حضور در سومین جام جهانی‌اش و شاید آخرین فرصت درخشش در این تورنمنت بزرگ را به تلخ‌ترین شکل ممکن از گف داد.

جام جهانی ۲۰۲۶ آغاز خواهد شد و کاروان تیم ملی فوتبال ایران بدون شماره ۲۰ همیشه‌اش راهی قاره آمریکا می‌شود. در روزهایی که تیم ملی به تک‌تک سرمایه‌هایش برای عبور از سد حرفیان قدرتمند نیاز دارد، جای خالی سردار از مون در خط حمله، مثل یک زخم باز روی پیکره تیم خودنمایی خواهد کرد. این اتفاق، یک درس به قیمت نابودی رویاهای‌شان تمام شود و درسی بزرگ‌تر برای مدیران و مربیان که بدانند مدیریت تنها چیدن ترکیب ۱۱ نفره و تعویض در دقیقه ۷۰ نیست؛ مدیریت یعنی حفظ سرمایه‌ها در روزهای بحرانی، مدیریت یعنی صداقت با افکار عمومی و عدم استفاده ابزاری از مقدسات برای توجیه تصمیمات پرواضح.

سردار از مون از جام جهانی جانماند، نه به خاطر افت فنی، نه به خاطر عملکرد ضعیف در شباب الاهلی، بلکه به خاطر یک عکس، یک اشتباه و مجموعه‌ای از مدیران که بلد نبودند چگونه یک بحران را پس‌لاندند. آقای قلعه‌نویی، تاریخ فوتبال ایران این روزها را فراموش نخواهد کرد؛ روزی که ژنرال، یکی از بهترین سردارانش را در خاکریز حواشی تنها گذاشت و بدون او به جنگ رفت. کاش حداقل در این مسیر، خدا را گواه نمی‌گرفتید!

فدراسیون فوتبال ایران و امیر قلعه‌نویی

آر یا طاری

اردیبهشت ۱۴۰۵، روزهایی که تب و تاب فوتبال در ایران به نقطه جوش خود نزدیک می‌شود و بوی جام جهانی ۲۰۲۶ آمریکا، مکزیک و کانادا به مشام می‌رسد، انتشار یک لیست ۳۰ نفره از سوی فدراسیون فوتبال، زلزله‌ای تمام عیار در افکار عمومی به پا کرد. لیستی که قرار بود نماد اقتدار و اتحاد تیمی باشد که برای تاریخ‌سازی قدم به بزرگ‌ترین آوردگاه فوتبال جهان می‌گذارد، اما به جای آن، تبدیل به سندی برای اثبات یکی از عجیب‌ترین و تلخ‌ترین سوءمدیریت‌های تاریخ فوتبال ایران شد. نامی که در این لیست غایب بود، نه یک بازیکن حاشیه‌ای و نه یک استعداد تازه کشف‌شده، بلکه سردار از مون بود؛ یکی از ستون‌های اصلی تیم ملی، سومین گلزن برتر تاریخ فوتبال ایران و یکی از معدود لژیونرهایی که می‌توانست در لحظات گره‌خورده، ناجی بوزهای ایرانی باشد. خط خوردن سردار از مون از تیم ملی، بدون شک عجیب‌ترین، شوکه‌کننده‌ترین و در عین حال قابل‌تامل‌ترین اتفاق ممکن در آستانه جام جهانی بود. اتفاقی که بیش از آنکه

ریشه در مستطیل سبز داشته باشد، در هزار توی سوءتفاهم‌ها، تصمیمات شتاب‌زده و البته فقدان یک مدیر بحران حرفه‌ای گم شد. برای درک بهتر این تراژدی، باید به عقب برگردیم. به روزهای ابتدایی جنگ تحمیلی سوم علیه ایران؛ روزهایی که التهاب، نگرانی و حساسیت در بالاترین سطوح خود قرار داشت و عموم مردم با دقت و وسواس بیشتری رفتار چهره‌های سرشناس را رصد می‌کرد. در چنین شرایط بغرنجی، سردار از مون در یکی ی سلیقتی و اشتباه محاسباتی محض، تصویری از خود در کنار حاکم دویی در صفحه اینستاگرامش منتشر کرد. عکسی که اگر چه تنها چند ساعت روی صفحه او دوام آورد و خیلی زود پاک شد، اما در عصر ارتباطات، همان چند ساعت برای شعله‌ور شدن آتش خشم و انتقادات کافی بود.

هیچ‌کس منکر اشتباه سردار نیست. بازیکنی در قواره تیم ملی، آن هم یکی از کاپیتان‌ها و بزرگ‌ترهای تیم، باید درک عمیق‌تری از شرایط زمانه، ژئوپلیتیک منطقه و احساسات جریحه‌دار شده مردمش داشته باشد. این یک خطای استراتژیک از سوی ستاره شباب الاهلی بود که تبعاتش خیلی زود دامن او را گرفت. غیبت سردار از مون فنی بود؟

باید با آمار صحبت کنیم. سردار از مون تا پیش از غیبت در اردوهای اخیر، دومین گلزن برتر تاریخ فوتبال ایران پشت سر علی دایی افسانه‌ای بود. تنها غیبت او در بازی‌های تدارکاتی اخیر و گلزنی‌های مهدی طارمی باعث شد تا جای این دو نفر عوض شود و سردار به رتبه سوم سقوط کند. زوج طارمی-از مون در سال‌های گذشته، مخوف‌ترین خط حمله آسیا را تشکیل داده بودند. بازیکنی با تجربه بسازی در بوندس لیگا، سری او لیگ قهرمانان اروپا، بازیکنی که روی هوا مسلط است، تمام کتندگی بی‌ظنری دارد و درک

باید با آمار صحبت کنیم. سردار از مون تا پیش از غیبت در اردوهای اخیر، دومین گلزن برتر تاریخ فوتبال ایران پشت سر علی دایی افسانه‌ای بود. تنها غیبت او در بازی‌های تدارکاتی اخیر و گلزنی‌های مهدی طارمی باعث شد تا جای این دو نفر عوض شود و سردار به رتبه سوم سقوط کند. زوج طارمی-از مون در سال‌های گذشته، مخوف‌ترین خط حمله آسیا را تشکیل داده بودند. بازیکنی با تجربه بسازی در بوندس لیگا، سری او لیگ قهرمانان اروپا، بازیکنی که روی هوا مسلط است، تمام کتندگی بی‌ظنری دارد و درک

باید با آمار صحبت کنیم. سردار از مون تا پیش از غیبت در اردوهای اخیر، دومین گلزن برتر تاریخ فوتبال ایران پشت سر علی دایی افسانه‌ای بود. تنها غیبت او در بازی‌های تدارکاتی اخیر و گلزنی‌های مهدی طارمی باعث شد تا جای این دو نفر عوض شود و سردار به رتبه سوم سقوط کند. زوج طارمی-از مون در سال‌های گذشته، مخوف‌ترین خط حمله آسیا را تشکیل داده بودند. بازیکنی با تجربه بسازی در بوندس لیگا، سری او لیگ قهرمانان اروپا، بازیکنی که روی هوا مسلط است، تمام کتندگی بی‌ظنری دارد و درک

باید با آمار صحبت کنیم. سردار از مون تا پیش از غیبت در اردوهای اخیر، دومین گلزن برتر تاریخ فوتبال ایران پشت سر علی دایی افسانه‌ای بود. تنها غیبت او در بازی‌های تدارکاتی اخیر و گلزنی‌های مهدی طارمی باعث شد تا جای این دو نفر عوض شود و سردار به رتبه سوم سقوط کند. زوج طارمی-از مون در سال‌های گذشته، مخوف‌ترین خط حمله آسیا را تشکیل داده بودند. بازیکنی با تجربه بسازی در بوندس لیگا، سری او لیگ قهرمانان اروپا، بازیکنی که روی هوا مسلط است، تمام کتندگی بی‌ظنری دارد و درک

ستاره‌هایی که قربانی مسائل غیرفنی شدند باشگاه مطرودین

نازنین دشتی

خط خوردن سردار از مون از فهرست ۳۰ نفره تیم ملی در آستانه جام جهانی ۲۰۲۶، یک بار دیگر زخم کهنه‌ای را در فوتبال ایران باز کرد. زخمی که نشان می‌دهد در این جغرافیه، همواره شایستگی‌های فنی درون زمین، تضمین‌کننده بقای یک ستاره در قاب عکس تیمی جام جهانی نیست.

امیر قلعه‌نویی در فرار رو به جلوی آشکار، خدا را گواه گرفت که این تصمیم صرفاً «فنی» بوده است؛ ادعایی که حتی شیفته‌ترین هواداران ژنرال هم نتوانستند آن را باور کنند. سردار از مون، لژیونر زهر آکین و سومین گلزن برتر تاریخ فوتبال ایران، حالا به عضویت یک «باشگاه مطرودین» درآمده است؛ باشگاهی متشکل از نام‌های بزرگ و اسطوره‌ای که در تاریخ فوتبال ایران، هر کدام به دلایلی غیرفوتبالی، پشت خط قرمز سلیقه‌ها، لجاجت‌ها، سیاست‌ها یا سوءمدیریت‌ها ماندند و بزرگ‌ترین تورنمنت زندگی‌شان را از دست دادند. مرور این نام‌ها، شبیه به تماشای یک ایوم عکس پر از حسرت است.

برای شناختن اولین و شاید بزرگ‌ترین قربانی مسائل غیرفنی، باید مایشین زمان را به مقصدی نزدیک به نیم قرن پیش تنظیم کنیم. دهه ۴۰ و ۵۰ خورشیدی، فوتبال ایران تحت سیطره بیوغ مردی بود به نام پرویز قلیچ‌خانی. او صخره و بسوخ‌ناپذیر میانه میدان، تنها بازیکن تاریخ ایران با رکورد حضور در سه قهرمانی جام ملت‌های آسیا و کاپیتان بلامناعت تیم ملی تا سال ۱۹۷۶ بود. ایران در آستانه اولین صعود تاریخی خود به جام جهانی ۱۹۷۸ آرژانتین بود و همه دنیا منتظر تماشای قلیچ‌خانی در این بزرگ‌ترین بزرگ بودند. اما چرخ روزگار خارج از مستطیل سبز جور دیگری چرخید. اختلافات عمیق قلیچ‌خانی با فضای مدیریتی ورزش وقت و مواض و گرایش‌های صریح سیاسی‌اش، او را هی جز خروج از کشور برایش باقی نگذاشت. او برای ادامه فوتبال به آمریکا رفت. حشمت جهرانی، سرمربی وقت تیم ملی که به خوبی می‌دانست حضور قلیچ‌خانی گذر وزن تیمی ایران را بالای می‌برد،

بعضی غیبت‌ها در تاریخ فوتبال ما، هرگز به صورت عیلتی با برچسب غیرفنی مهر نخورند، اما رد‌پای مسائل پشت پرده در آنها کاملاً مشهود بود. علیرضا نیکبخت واحدی، یکی از بهترین و تکنیکی‌ترین چپ‌های تاریخ ایران، عملاً هیچ جام جهانی‌ای در کارنامه ندارد. او جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان را به دلیل مصدومیت از دست داد، اما در راه‌روهای فدراسیون همیشه این شایعه شنیده می‌شد که غیبت نیکبخت، خودخواسته و ناشی از حواشی اطراف زندگی شخصی او بوده است. سیدجلال

حسینی و وریا غفوری؛ خط خوردن این دو ستاره در آستانه جام جهانی روسیه، یکی دیگر از عجایب زمانه بود. سیدجلال صخره دفاعی پرسپولیس و وریا غفوری در اوج درخشش در استقلال بودند. حضور آنها در روسیه قطعی به نظر می‌رسید، اما کی‌روش در آخرین لحظه‌روی نام‌هر دو خط قرمز کشید. بعدها فاش شد که این تصمیم، تاوان جنگ و اختلافات عمیق کی‌روش با بانک‌اوبانکوویچ و باشگاه‌های داخلی بود؛ قربانیانی کاملانی که فدای یک لجاجت مدیریتی شدند.

می‌توانستند از این فرصت برای نشان دادن اقتدار توأم با رفت استفاده کنند. می‌شد سردار را به یک مصاحبه عذر خواهی صریح، موجب کرد. می‌شود و رایک از روی دیگر جرمه کرد، اما نامش را برای جام جهانی حفظ کرد. حذف کردن صورت مساله، ساده‌ترین و البته مخرب‌ترین راه حل بود. با این تصمیم، تیم ملی یکی از زهر دارترین مهاجمانش را از دست داد و سردار از مون نیز شانس حضور در سومین جام جهانی‌اش و شاید آخرین فرصت درخشش در این تورنمنت بزرگ را به تلخ‌ترین شکل ممکن از گف داد.

جام جهانی ۲۰۲۶ آغاز خواهد شد و کاروان تیم ملی فوتبال ایران بدون شماره ۲۰ همیشه‌اش راهی قاره آمریکا می‌شود. در روزهایی که تیم ملی به تک‌تک سرمایه‌هایش برای عبور از سد حرفیان قدرتمند نیاز دارد، جای خالی سردار از مون در خط حمله، مثل یک زخم باز روی پیکره تیم خودنمایی خواهد کرد. این اتفاق، یک درس به قیمت نابودی رویاهای‌شان تمام شود و درسی بزرگ‌تر برای مدیران و مربیان که بدانند مدیریت تنها چیدن ترکیب ۱۱ نفره و تعویض در دقیقه ۷۰ نیست؛ مدیریت یعنی حفظ سرمایه‌ها در روزهای بحرانی، مدیریت یعنی صداقت با افکار عمومی و عدم استفاده ابزاری از مقدسات برای توجیه تصمیمات پرواضح.

سردار از مون از جام جهانی جانماند، نه به خاطر افت فنی، نه به خاطر عملکرد ضعیف در شباب الاهلی، بلکه به خاطر یک عکس، یک اشتباه و مجموعه‌ای از مدیران که بلد نبودند چگونه یک بحران را پس‌لاندند. آقای قلعه‌نویی، تاریخ فوتبال ایران این روزها را فراموش نخواهد کرد؛ روزی که ژنرال، یکی از بهترین سردارانش را در خاکریز حواشی تنها گذاشت و بدون او به جنگ رفت. کاش حداقل در این مسیر، خدا را گواه نمی‌گرفتید!

فدراسیون فوتبال ایران و امیر قلعه‌نویی

فدراسیون فوتبال ایران و امیر قلعه‌نویی

فدراسیون فوتبال ایران و امیر قلعه‌نویی

فدراسیون فوتبال ایران و امیر قلعه‌نویی

فدراسیون فوتبال ایران و امیر قلعه‌نویی

فدراسیون فوتبال ایران و امیر قلعه‌نویی